

EL: POBLE: CÀTALÀ

5 cts. || PREUS DE SUSCRIPCIÓ SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA
CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES: 5 pessetes trimestre
PAÍSOS D'UNIÓ POSTAL: 5 pessetes trimestre

ANY VII • Barcelona, dilluns, 4 de juliol de 1910 • Núm. 1918
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. TELÈFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES
BARCELONA: 5'00 pessetes trimestre
1'50 pessetes al mes

AB UN VOLUM TRIMESTRAL
DE LA NOSTRA BIBLIOTECA
5'00 pessetes trimestre
1'50 pessetes al mes

Cts. 5

Els doctors EDUARD y RAFAEL DEGOLLADA han traslladat llurs domicili i despatx al carrer d'Ausias March, 2, primer (Plaça Urquinaona).

GRANS MAGATZENS EL SIGLO

Dilluns, 4 de juliol
y dies següents, venda de
Saldos y Ocasions

en Novetats d'Estiu

Considerables reduccions de preus
en

Llaneria - Genres de punt - Faldilles

Refajos - Bruses - Vestits

ESTAMPATS

Colxes - Manteleries - Camiseria

Sastreria pera senyor - Sombrilles, etc.

ARTICLES D'ALTA NOVETAT

COMPLET ASSORTIT

en

Mobles de vímet y junc pera jardins, platja y
cases de camp - Efectes de viatje y Trajes de
bany pera senyora, senyor y nens

**INSTALACIONES
COMPLETES
PERA
AIXECAR AIGUA**

MOTORS
A GAS, BENZINA, GAS
POBRE, etc. Preus eco-
nómics y resultats ga-
rantits. Nombruses refe-
rencies

DAVID FERRER Y O.A.
(Societat en comandita)

Corts, 586 -- BARCELONA

CLÍNICA MANAUT Traslladada a la Ronda de Sant Antoni, 49, pral. Matàs matrui, vies urinaries. Carnets-abonos econòmics. De 10 a 1 y 6 a 7.

La vida barcelonina

BALANS SETMANAL

L'agitació produïda d'algunes setmanes ensa per la qüestió religiosa, ha enyit, com era de preveure, la nostra ciutat. L'actitud imprudent del clergat catòlic y de les extremes dretes ha provocat, a Barcelona com a tot arreu, l'exteriorització d'una fortíssima opinió liberal.

Es difícil saber quin curs seguirà'l pre-
sent conflicte y es més difícil encara saber
com acabarà. Si els catòlics tenen seny,
faran callar als criadaires d'aquests dies
y tornaran enrera del camí emprès pels
exaltats y pels intolerants. L'espectacle que
els ultramontans espanyols ofereixen a-
quests dies, no serveix més que per per-
judicar els interessos del catolicisme y de
la religió. Esvalotant davant de les pe-
spectives disposicions del senyor Canalejas,
protestant iradicament, menassadament,
per tan poca cosa, no poden consegir
res més que acabar de demostrar l'esperit
inadmissible que'ls inspira y de justificar
la necessitat d'una política anticlerical, laici-
cista y civilizadora en aquest pobre país.

Fa tristesa y fa vergonya veure com
aixecà una tempesta'l propòsit de
realizar, sols en part, coses que per tot
arreu del món estan ja fa temps reali-
sades. El règim de llibertat de conciència
y de supremacia laica que impera en to-
tes les altres nacions, fins en les catòli-
ques, topo aquí amb formidables desbors.

Se diria que la conciència dels catòlics
espanyols es diferente de la dels catòlics
belgues, italians, portuguesos y suïssos.
Se diria que es una altra la seva doctrina,
una altra la noció dels seus devers.

Una altra bomba... Els barcelonins la
han perdut el compte de les explosions.
Y aquesta vegada hi ha sagut sang y
víctimes.

A cada bomba que esclata, el misteri
l'espessaix. Se formulen totes les hipó-

tesis imaginables, y no n'hi ha cap que s'aguantí racionalment. Com més s'hi penxa, més incomprendible se troba. Si no ho vegem, no ns ho creuirem. Es ver-
semblable que en una ciutat se posin dous
centes bombes, que la tragedia duri deu
anys, y que no's descobreixi als autors
dels crims? No, no es versemblable; però
es veritat.

La passió política, devagades, dona per
claridà la incògnita. Aquests dies, referintse
a l'última bomba, «El Progrés» l'ha anomenada «bomba clerical» y «La Veu» y «La Vanguardia» «bomba anarquista». Aquests diaris, malgrat les seves afirma-
cions, saben lo mateix que nosaltres
mismos, saben lo mateix que nosaltres,
y que tothom: ningú sab res.

Mai s'hauran vist crims tan misteriosos.
Mai s'hauran vist tampoc tan extranyos
criminals.

Mentre passava pels carrers de la ciutat la manifestació en pro de la lliber-
tad de conciència, els ultramontans cele-
braven el seu anunciat miting doble al
Tivoli y a Novetats.

Els dos mitings foren dues desgràcies.
Els oradors del cartell, no tenen pas car-
tell. Els discursos foren uns xàfecs de
vulgaritats, d'insults y de frases de mal
gust. Si els clergats barcelonins no compen-
ten per un dia de solemnitat, ab altres
oradors que'ls que ahir sortiren a les taules,
ja poden desearse en això de fer mi-
tings.

El miting doble d'ahir estigué a l'al-
sada d'un miting ferrouixista del barri. Hi
parlaren els Pich, els Santamaría y els
Ulldel del Comitè de Defensa Social. Què
no veuen els senyors de l'Acció Catòlica
que ab actes així se desacrediten y pres-
ten a la seva campanya un caràcter més
cònic que tràgic?

Actes com aqueix, que donen per da-
munt de tot, una impressió de manca de
serietat, haurien d'enririr als catòlics
conscients.

A. ROVIRA Y VIRGILI

EN TERCERA PLANA DE LA EDICIÓ DE
BARCELONA: *Les grans qüestions
europees — L'esclavitud d'una
llengua — El polones*. INTERESSANT
Y NOTABLE TREBALL DE L'EMINENT ESCRITOR FRANCÈS MARIUS-ARY LE-
BLOND, QUE DONAREM AHIR EN LA
EDICIÓ DE FÒRA.

Alia...

En l'espaisa sala, els pelegrins espanyols esperen. Pius X, el papa campe-
rol, passarà, aviat, davant ells. Ansiosos,
ab nirviositat mal dissimulada, concentren
l'esperit a la trascendència d'aquella hora
definitiva. Entorn d'ells, el Vaticà extén
el silenci dels grans apartaments; y se
diria que la barreja, doblement sacrilegia,
de l'herència pagànica ab la cristiana, vi-
ven en els restes marmoris de la primera
Roma y en les glories de la pintura ita-
lica, penetren l'ànima ab una sensació de
extranya dolorosa ont hi ha, pera's
creients simplicissims vinguts de l'obscura
província, una ombra de desengany y de
dubte...

Un soroll de passos s'acosta. Una gran
veu anuncia: La Santet arriba. S'als
un corintatge. Tothom cau de genolls. El
Sant Pare, ab un dol somriure de cerimonia,
eleva davant les ovelles prosternades
la seva figura fort, dins el rota-
ge blanc. Mai la diviniscació d'un home
es arribada més enllà. L'home diví, ab
majestat familiar del gest, extén la mà
benedictora sobre les testes blincades. Di-
reiu que es sent el batet dels cors. (No
hi ha, en l'aire, com un batre d'ales de la
Coloma-Déu, inspiradora d'aquells cap
de vell infamable?) — Però al defòra, al
defòra hi ha Roma, la tercera y nova Roma,
la Llibertat...

Possadament, el vell pontífex parla. La
seva cara vermella il·liga bé a la blancor
delos hàbits, ab la vag brillantor del pectoral.
Parla un italià llançorós ont la na-
tiva gangositat siciliana s'úneix, abras-
santa tota Itàlia, ja la musicalitat de Ven-
ècia. De què parla? Són les buidoras de
sempre, la veu pastoral de sempre, única
que les pobres ovelles poden entendre.

Allí, a l'entorn, en les sales grandioses,
la forta herència no projecta una ombra
de glòria sobre aquella escena de primi-
tivisme rural. Miquel Angel no extén en
la Capella Sixtina els seus torsos més,
vibrants de masculinitat. Rafaello no de-
cora les «dogges» ab tota la pompa car-
nal de la Renaixença. El Pinturicchio no
posa en les seves fastuositats un record
etern dels Borgia. Les escultures vingu-
des d'Hèlade no floreixen en miques ofer-
tes a l'amor sota les voltes sacres del
qui es hereu, a un temps, de Jesús y de
l'Anticrist Neró. — No hi ha més que un
vell home qui ignora tot altre món que
la seva familiar tertúlia de bon bisbe
província, y un poble, genolls a terra,
qui ignora tot altre món que la plassa
humil de la vila mansa y llunyana.

Però... unes paraules d'amargor, com a
gores a una copa, cauen en la parla del
Rabatà. «Ah, Espanya, la meva fidel Espanya!»
Les noves qui n'arriben penetraren el
meu cor dolorós. L'impietat fa presa
en aquell dinamit del mes de maig en
que intentaren fer la competència al mit-
ing dels federalistes nacionals reali-
tzat a Novedats, aixecaran la veta perquè
ahir ompliren escassament els dos te-
atreys.

Es ben possible que'ls catòlics s'atrin-
guen a la victòria en la jornada d'ahir.
Ells que no van poder omplir el Tívoli
en aquell dinamit del mes de maig en
que intentaren fer la competència al mit-
ing dels federalistes nacionals reali-
tzat a Novedats, aixecaran la veta perquè
ahir ompliren escassament els dos te-
atreys.

Vagament, tal volta en les pupiles ponti-
ficials hi ha una visió de possibles guer-
res, en el país que no veuran mai... El
poder d'aquella insinuació lleugera, qui
podria mesurar-lo? Allí baix, Espanya, la
visió blanca darrera's cortinatges pom-
posos. El seguit de dos cardenals, l'un en

tota la virmellor de la porpra, l'altre, bar-
but, en l'austeritat d'una vestimenta men-
dicant, posa una doble nota de sanguínos
y d'ombroví en l'espectacle.

— No sabs, — diu candorosament, de re-
turn en el poble un pelegrí. — A les portes
del Vaticà he vist, oli profanació!, els
monuments de Giordano Bruno y de Fran-
cisco Ferrer!

GABRIEL ALOMAR

COSES D'ALEMANYA

Estatística eloquent

Escrí l'article anterior, vaig rebre ab
pocs dies de diferència una alegria y un
disgust referents a un dels punts que
en ell havia tocat. El meu pessimisme res-
pecte a la necessària emigració de la nos-
tra joventut intel·lectual a centres de
educació extrangera, sembla per un mo-
ment evanescer o al menys allugerir-se
dins de mi quan pocs dies després vaig
llegir al diari els nomenclaments acordats
per l'Ajuntament de Barcelona en el con-
curs obert per ell de pensions d'estudis
a l'extranger. Si bé no era ab l'extensió y
l'amplitud ab que segons ma opinió s'ha
deverificat aquesta repartició de pensions
a l'extranger, dient del marc redut de
les pensions concedides per l'actual Ajun-
tament de Barcelona no vaig poder menys
d'alegrament de l'acerb que han sigut
escollits els pensionats, a qui desitjo des-
de aquestes columnes un gran profit in-
tel·lectual en els Universitats extrangeres.

Però no dura gaire aquesta petita però
positiva alegria. El dia seguent en un
diari alemany que casualment me caiguerà
a les mans vaig llegir una detallada estatís-
tica del moviment d'estudiants extran-
gers en les Universitats d' Alemania. Oh
escasme! Per primera vegada en una estatís-
tica veia a Espanya figurar entre dues
nacions civilitzades. Bé es veritat que ana-
va a la ciutat, però hi anava entre Bèlgica y
Noruega, lo qual vol dir que som ja
tan civilitzats que'ns podem permetre en-
viar tan pocs pensionats a l'extranger com

les petites y cultíssimes Noruega y Bè-
lgica! En canvi Turquia, el nostre antic
poble mediterrani-oriental que sempre es-
fa de brasat en les estàtiques, estava
allí molt apartada de la nostra Espanya,
perquè s'apartava al cap d'amunt de la
lista. Però entrem en detalls, perquè cre-
c que es materia d'interès pels lectors del
nostre diari.

El nombre d'estudiants extranglers que
acudeixen a les Universitats alemanyes,
per a ampliar llurs estudis o per cursar-
hi tota una carrera, ha crescut d'una ma-
nera imponent en el curs dels darrers 10
anys. Això sol prova'l crèdit científic, l'ex-
cel·leix universal de que frueixen aquestes
Universitats. L'estatística a què abans
me referia se'ns dóna a la comparació,
en aquesta matèria, del curs actual de
1910-11 ab el d'ara fa quatre anys 1905-06.
L'auge constant en aquest laps de temps
del nombre d'estudiants extranglers en
aquestes Universitats solament s'ofriu una
lleu interrupció entre 1907 y 1908. Però
fer veure en grans línies aquests se-
guints: en 1860-61, 753 estudiants extran-
gers; en 1880, 1.150; en 1896, 2.200; en
1905-06, 3.555 y aquest darrer hivern de
1910, 4.409.

Ara, si se consideren separatament cada
una dels països extranglers que han con-
tribuït a aquesta immigració d'estudiants
extranglers en les Universitats alemanyes,
resulta que totes, quina més, quina menys,
han augmentat llurs contingents excepte els
països anglesos, y s'explica perquè, fora de
la seva juventut en onades creixents a les
terres en plena florida de civilització, a
aquests santuaris de la ciència moderna
ont com en un nou baptisme, reben els
joves l'iniciació a una nova vida y els
obren l'esperit a nous ideals que han d'ajec-
car la posturació de la patria y con-
duir-la per camins de glòria y prosperitat.
Solament Espanya mira indiferent encara
aquesta noble emulació y dorm. Però tinc
la fe absoluta de que aquests 29 solitaris
que pelègrinem per aquestes Universitats
alemanyes n'arrossegarem ben aviat molts
d'altres y que entre tots acabarem per des-
pertar aquesta Espanya per que abo-
qui d'un cop a grans onades la seva jo-
ventut en aquests empòris de ciència y
cultura intel·lectual. Y que desperti perquè
així com Bulgaria y Turquia li han passat
al davant, si massa distreta viu li passar-
rà al davant la mateixa Afrika, que ja
envia els seus 22 estudiants a Alemania
al costat dels nostres mésers 29.

MANUEL DE MONTOLIU

Halle, a. S. 29-6-910.

HORES DE LLUITA

La qüestió religiosa

LA LISSÓ D'AHIR

De casa estant vaig veure formar-se la
manifestació radical, a un costat de la
plassa d'Urquinaona y me quedaria un
moment per a entrar a la manifestació de
sosannar.

Però la classe mitja de Barcelona, for-
tament sostinguda per la part més consi-
stent de la massa obrera catalana, aixeca-
rà sempre a davant vostre una barricada
que no serà prou forts per destruir.

Ahir no va manifestar-se tot Barcelona
perquè aquesta considerable y ferma mul-
titud no va sortir de casa. No té cap presa-
sa, perquè acaba d'escamantar en Mau-
ra ab el seu engany d'una promesa d'autonomia
que no hi havia propòsit ferm de
concedir. No podem olvidar que la
present campanya ha començat per obra
del Govern.

Però si en Canalejas o qualsevol altre
polític avensa resoltament per un franc
camí de llibertat, aquesta multitud cat-
alana que té posada la seva fe en la
virtualitat de les solucions jurídiques no
recularà davant de cap reforma que vindrà
gui a consolidar contra vosaltres, nous
mercadors del temple, la més absoluta
supremacia del poder civil.

La seva actitud serà tant prudent com
resoluta. Sense parar-se davant de l'ob-
stacle de cap forma de govern, ella

que's composa de les següents conclusions:

1.º Manifestar al Govern que prenso el senyor Canalejas la satisfacció con que ha visto el Ayuntamiento y el poble de Barcelona su conducta al interpretar el artículo 11 de la Constitución del Estado.

2.º Que Barcelona y su Ayuntamiento aplauden toda acción ministerial que tiene a hacer efectiva la supremacía del poder civil.

Final

La multitud seguia davant del Govern civil, sense cessar d'aplaudir entusiasta. Per a final de l'acte senyor Serracà feu un petit discurs.

A l'apareixer aquest y els demés de la Comissió al balcó del Govern civil, l'aplaudiment de la massa fou estrepitos com una gran tempesta.

Especialment el senyor Giner fou salutat amb un crit de «Viva nuestro diputado», chorejat per moltes veus radials. Un altre volgut seguir, donant un estentori «Viva la honradez», que fou debilment contestat.

Fet el silenci, el senyor Serracharrà digué, ab una gran veu, fortíssima y retumbant: «Poble liberal de Barcelona: la Comissió organitzadora us dóna les més expressives gràcies per la visita y la entusiastica ciutadana que havent demonstrat en aquest acte.

«Tractar d'emmotllar la conciencia d'un poble com aquest, es una heregia que no pot esser ni serà. (Ovació.)

«No hem de temptar aquest acte, ni sisquera perllongant-lo. Disolguis donc la manifestació, ab el mateix ordre ab què se ha desenrotllat, al crit de ¡Visca la llibertat! (El públic unànim, contesta.) Visca la llibertat de conciencia. Al concur de que estem dispositos a tot...»

No podem acabar la frase perquè no l'entenguem. Y ab això y l'aparició de una gran veu, fortíssima y retumbant: «Poble liberal de Barcelona: la Comissió organitzadora us dóna les més expressives gràcies per la visita y la entusiastica ciutadana que havent demonstrat en aquest acte.

Nostres amics, hem estat models de pobles comisarios. Que aprenguem l'anglès, orugués... — exclama. (Nova ovació al savi catòlic.)

Acabà recordant el fet d'una monja, que Melilla's deixà creure un tros de pell catòlics, hem estat models de pobles comisarios. Que aprenguem l'anglès, orugués... — exclama. (Nova ovació al savi catòlic.)

El senyor Argemí, començà bevent aigua ab bolard, que es beguda del temps y ens fa saber que al Tivoli ha parlat el mateix que tenia que parlar y que pera que callés l'hagut sangut de treure estirant-lo per l'americana. Bon anuncí pel qui escolta, carregat de paciencia.

Diu què li que defensa la sobiranía del poder civil són els catòlics y davant de l'affirmació els oients no saben que fer, però de près se decidien a aplaudir.

El públic abandonà l'acte, en mitj del major ordre.

A dintre el teatre hi havia gran nombre de carabiners que actuaven de policia. Sortosament no's registrà menor incident.

Notesoltes

Alguns aficionats a les exhibicions arbitràries, assignaven tants milers de persones a la manifestació. Nostres amics no hi farem, per lo exposats que aquests cálculs són a errors. Ditem no més que la gent, atapada davant del Govern civil, arribava just des del carer d'Ocata, prop de l'estació, fins al pala de Palau, a dues passes de la font monumental.

No hi hagué cap incident digno d'esment. Unicament prop del Parc, al tenir que pararse un tramvia obligat per l'allau humana, un passager que devia esse antimperialista s'empenyà en què el veïnat seguis caminant. Poc a poc veure que el grup no estava per raons y que un individu del mateix tranquilment treia'l trolley de la corrent, calà prudèntement y se resignà a esperar.

— A tres quarts d'una, acabà l'acte.

Novetats

A un quart d'onze, hora en què entrarem a Novetats, el teatre no estava de bon tros pie. Mirarem el pati de butaques y vegem uns deu o dotze fills nens ocupades a una dotzena de persones per fil. Les llotuges, en ocupades en nombre de trenta, a mitja dotzena de persones per cada una. Drets, ensa y enlla del teatre, hi havia un centenar d'homes.

Avançant el temps s'anaren ocupant els ilots buids, y a tres quarts d'onze sobre el miting, sense estar ple del tot el teatre.

Ocupà la presidència'l senyor Trias (don Joan) y un aplaudiment resonà entre els assistents, atapugat el qual, el president explicà l'objecte del miting, que no es altre, segons ell, quel fer acte d'adhesió al romà pontífex, pare dels pàli congregats, en lo espiritual. En nom de Déu — digué — y de la Patria perturbada per l'esperit de secta, s'obré'l miting.

El secretari llegí els telegrames y cartes den Merri del Val, del cardenal Aguirre y del bisbe Llaguarda, donant compte de les adhesions rebudes a l'acte.

Seguidament parla'l senyor Roma, que digué que les catòlies, per segona vegada, se veien precisats a sortir a la desfesa de la seva religió; primer, fou quan lo de les escoles, la segona, ara.

Segons l'orador, els qui aplaudien les disposicions del senyor Canalejas, formen la petita massa de l'opinió espanyola, moga dels periòdics anticlericals, que cobren dels fons d'espíts y que fugen de tot lo sant, com els ladrers dels tricorns, ja que no hi ha ningú que senti tanta averja que no hi ha ningú que senti tanta aversió per les coses santes, com les persones de concienciabilitat y els liberals la tinen com les xemaneigues, la conciencia.

Però l'orador, que s'ha deu aixecar el miting, que no se'n fia d'aquests que l'aplaudeixen, perquè si no volen frances, tampoc volen monarquia, ni tribunals de justícia.

Y aquí l'auditori se sent entusiasmadís-sim.

Seguidament se quedia de l'apàtia dels catòlics, que sols se reuniuen pera defendre de les vergassades dels liberals. Lo mateix succel, segons l'orador, quan la campanya contra les escoles laiques que creuen generacions de criminals y incoadi-natris. Y això s'ha d'acabar, exclama; hem de pendre l'ofensiva, ja que ara ells, que són pocs, triomfen y nosaltres, que som els més, a cada batalla hi perdrem el pel.

Afegeí que Jesús va midirats an els liberals del seu temps, lo qual hauran d'imitar els catòlics d'ara, ja que lo crits de liberalitat y democracia soien venir cinc minuts abans d'un crim o d'una salvatienda.

El paràgraf final signà «grandiloquient y en aquests termes». Per la supremacía del poder civil, ataquen la supremacía del papà. La paciencia dels catòlics, que s'ha de pendre la fi, pugna de lo contrari estem perdiuts. O a la dreta ab els fills de Crist, a l'esquerra, ab els fills de Santas (impressió). Hem d'esser responsables dels nostres actes, ja que al cel d'irresponsables no n'hi entra!

Grossos aplaudiments y crits d'ai, ai, volen el cel!

Parla el d'espròs, en castellà, el senyor Casals, sostinent que los governs liberals van contra l'Església, perquè aquesta no té canons pera desfarsse. Però tan se val — diu — l'entusiasme dels catòlics serà prou per enfonsar an aquests governs.

L'orador parla'n depressa, com una carretila y se veu d'una hora lluny que l'home s'ha preparat un discurs «grandiloquent», ab cada castellanada que no s'ha pot tenir orilla.

Esmenta a Tiber, Càfigula, Neró y enmiera rots els «monstros» antireligiosos que ha donat l'humanitat, als quals a l'afan contra la religió van contra'l progrés.

Però aquí estan — exclama — els nostres pàts, en defensa de la religió. (Ovació.)

Sosté que la Govern cedeixen davant les meanes, puig que per una menassa lo diu — se concedí l'auditor als apartes.

assassins y lladres del juliol passat, els quals se passegen pels carrers com si fosser tan honorables com moscas.

Rompe el Vaticà es rompe ab Espanya, segons l'orador, y lo que sobra, no són ordes rel goses sinò lògiques masònic y societats illurespresores. L'obra del Govern — acaba diant — es pít que los lads revolucionaris, perquè els convents cremats tornen a reconstruirse, i que la convenció que s'acquin per la llei, no podran esser oberts novament. (Applaudiments.)

El senyor Castillo, parla també en castellà y hi ha qui diu que es catedràtic. Per la manera com parla y per lo que diu, ningú ho nota.

Sosté que les lleis no han d'obrirse quan contra la Iglesia.

Una veu: — Muy bien shabla!

Un del nostre costat: — Chóqueva V. la.

Cieu que'l Govern ha d'essser un sastrer que vestexi an el poble ab robes que li vagin bé, no com ara que porta genre estranger, el qual serà esquenys dels catòlics.

Conté seguidament, que en temps de Recared, Espanya triompha enbarcant la creu per bandera y ara ha de succeir lo mateix, perquè els catòlics no volen esser renegats dels seus avantpassats, Recared, Wamba, Ataulf, Reccesvint, etc., tots la llits que vesteixen an el poble ab robes que li vagin bé, no com ara que porta genre estranger, el qual serà esquenys dels catòlics.

Nostres amics, els espanyols — diu — essent catòlics, hem estat models de pobles comisarios. Que aprenguem l'anglès, orugués... — exclama. (Nova ovació al savi catòlic.)

Confessa que a cada bugada anticlerical, els catòlics perdren un parell de calsons.

Recared, Wamba, Ataulf, Reccesvint, etc., tots la llits que demanen la llibertat de conciencia son aquells que no n'eten de conscientia, o la tenen mes bruta y mes negra que una xemaneigues per dire.

Aludeix a la supressió del jurament y això li dona peu pena dir quatre coses en contra del Govern. Es molt applaudit.

El director de «La Bandera Regional», nyot Romà començà, com els que l'han precedit, atacant al Govern. Diu que's que demanen la llibertat de conciencia son aquells que no n'eten de conscientia, o la tenen mes bruta y mes negra que una xemaneigues per dire.

Podem exigir també la transplacació a Espanya de la llei Combes de França, que proibix l'ensenyansa als incapacitats de donarla. El dret d'ensenyar sols poden tenir aquells que tenen capacitat per ensenyar, cosa que hem de negar als individus de les ordes religioses. Perquè, com poden ells ensenyar als infants a establir la societat, com poden ensenyarlos a estimar la família, com poden renunciatar a la seva filosofia opísmista que han deixat arrivar a tan avessa edat; una de les seves nétes, «Curritx», ho posa en dubte, nosaltres també, però en fi, el fet es que «Papá Juan» vol celebrar el seu centenari. La festa consistirà en un dinar, un patrícular convit que tindrà loc el mateix dia en què volerà de fer els cent anys, això és, en 1910. Aquell dia se sentaran a la taula de «Papá Juan» tots els seus fills, els seus nets, gendres y joies, tota la seva descendència, sense exceptuar ningú; ni a una parents pobres, ni a una empresa infotunada que ha caigut en una falda y que fa temps que van allunyada de la familia... Antòfol, el parent pobret, se resisteix a assistir a dit dinar. Ell també té la seva filosofia; una filosofia an xic insònia en un pobre, perquè crea que ja està ben això de que la hagin rics y pobres, y que a voltes enemés val ser pobre essent ric, que esser ric es pot ser pobret. La metafòra es un xic forta, com de filòsop hortelà, però té unes fons de veritat. Ell diu que no s'hi trobarà entre parents rics, però a la fi se deixà convèncer, posant, emperò, la condició de que a traça el posin lluny de la seva filosofia.

La religió té dos aspectes: un individual, de conciencia; un altre social y polític.

El primer no tractem, però combatem a l'Església perquè oblidant massa el primer, oblidant la seva missió espiritual, se preocupa més del seu poder polític que de la seva influència social. Perquè la Església que's mostra indiferent davant de l'extensió de l'imperi, no's mota ni protesta més que quan creu que's va a atacar el seu poder polític.

Acabà dient el senyor Layret:

«Nosaltres ens dirigim al govern de l'Estat y li diem: si segueix el camí d'empres de llibertat ens vindràs al seu costat. Y a l'Església li diem: Si't limites a conquerir les conciències, trobaràs uns defensors dels teus drets en nosaltres; però si ab la capa de la conciencia pretenes seguir exercint un poder terrenal, te baurem de combatre fent, com el Crist, que va llençar del temple als hipòcrites y als farsants.»

Els aplaudiments tributats al senyor Layret a l'acabar el seu discurs s'enllasen ab els que fou rebut en Pere Corominas, a l'avansarse cap al públic.

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

Antòfol, el parent pobret, assistí dons a la festa del centenari, que se celebra el 20 d'abril.

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures, secundaries justament, les reproduïdes ab més acer...»

«Replicants de Badalona, — començà dient — me plau venir an aquí pera contínuar aquella propaganda liberal que ha viatjat emprès per tota la nostra terra y que després de la darrera lluita electoral sembla una o diverses figures

berniel.—Avui, grandíssim debut de la prodigiosa y sorprendent adiuvinadora senyoreta Mariscal. Gran programa de pel·lícules. Quintet de primer ordre.

PETIT PALAIS—Abans Petit Moulin Rouge. Gran cinematògraf y notables atraccions. Entrada general, 10 centims. Preferència, 20.—Gran èxit del gran Canonge (fill).

DIVERSIÓS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE—Concerts Santos tots els dies. Coberts des de pessetes 3's. Els dijous boubalaise. Dissabte, menú corrent y vegetarià.

Informació política

La qüestió religiosa

L'Avens Nacionalista Republicà de Sant Andreu ens diu que en reunió del primer del corrent acordà la seva conformitat a les darreres reials ordres sobrequest qüestió religiosa y declarar que veuria ab molt gust noves disposicions fins arribar a la més amplia llibertat de tots els cultes que no acentin a la moral.

INFORMACIÓ BARCELONA

Vida corporativa

En virtut de les eleccions fets per la junta general de socis, celebrada'l dia 20 del mes passat, la Junta directiva del Centre Excursionista de Ca l'Almyra ha quedat constituida, desde primer de juliol, en aquesta forma:

Don Cèsar A. Torras, president; don Eduard Vidal y Riba, vispresident; don Juli Vinent, tesorier; don Frederic Kirchner Catalán, secretari primer; don Martí Botey y Puig, secretari segon; don Alfons Oliveda y Llopis, don Francisco X. Pàrís y Bartra, don Joan Rosals, don Josep Amat, don Guillem de Barnola y don Joaquim Miret y Sans, vocals.

CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 22. Especialitat en camises a mida.

El dia 9 del corrent, el doctor don R. Torres Carreras donarà, a les nou del vespre, una conferència a l'Únic Industrial. Discutirà y projectarà elèctricament ab aya epecials, sòs estudis especialistes sobre aplicació y profitabilitat dels raigs X en dolencies y experiments.

La Sombrereria de N. Magriñà, Carrer, 84, bis, participa a la seva nombrosa clientela y pública en general, que ha traslladat el seu establiment y vende de tota mena de barrets, Hospital, 45, al costat del teatre Romea.

Per haverse modificar l'itinerari de la excursió marítima a Port-Vendres-Banyuls y Perpinyà y a les excavacions d'Empuries, organitzada per l'A. E. P., s'ha fet un nou programa, que s'espera des d'avui als excursionistes que hi designen concòrder.

El Teatre Ateneu obrà matícula per un primer curs de llengua italiana, pera aquest estiu, que tindrà lloc els dimarts y dissabtes, de nou a deu a la nit.

L'Ateneu convoca als socis que formen part de la Secció de Literatura y Belles Arts y als que designin ingressar a la mateixa, concorren a la junta que s'celebrarà avui dilluns, a dos quarts de deu de la nit, per l'elecció dels individus que han de formar la nova Directiva de dita Secció y altres assumptes d'importància.

Sombrereria F. Guarro, Carrer, 25

Al Centre Excursionista de Ca l'Almyra resulta molt interessant la darrera conferència de la sèrie que venia donant la Secció de Fotografia de dí Centre, que tingué lloc el dijous passat y va anar a càreg de don Alfred Bosch, el qual desenrollà'l tema «L'image positiva. Tiraige, ampliació y montatge».

Ab facil paraula y claretat en el concepte, va anar detallant un per un, els diversos modos d'obtenir positives fotogràfiques, des del seuzell paper a les sales de ferro, fins als carbó y gomes bromatades, que tanta importància artística han vingut a donar a la fotografia, explicant detalladament el mode d'operar y donant a conéixer algunes fórmules químiques per a obtenir excelents resultats.

Així mateix explica la manera d'obtenir les amplus i positives sobre vidre, acabant la conferència amb alguns consells sobre'l mode de montar les fotografies, demostrant el senyor Bosch, en tots els punts tractats, els grans coneixements que té d'aquell art, valgutius màxims aplaudiments de la concòrda.

En el cicle de conferències que ha organitzat el Centre Excursionista de Ca l'Almyra, en commemoració de la mort del rei Miquel I l'Humà, ab motiu d'escaures arreu del V. centenari d'aquella data del 31

de maig de 1410, hi ha pres part don Sebastià Farnés, ab una interessant conferència.

El tema que s'havia proposat desenvolupar era aquest: «La voluntat de Catalunya davant la voluntat del rei Martí», ja esmentat.

Ab msons de caràcter filosòfic y erudit, retrets de diverses mènes, fixantse principalment en la conservació del seu llenguatge, deduïx que havent mort aquell monarca sens indicar qui havia d'esser el seu successor a la corona, aquesta nostra terra, el poble català se cregué esser ell mateix, ell qui més dret tenia a aquella sobirania, fent el propòsit de viure; y per això tenim que Catalunya es tan catalana com era cinc cents anys enrera, puig no hi ha poblet d'ella, que hagi cambiatar son parlar.

La concòrda, que era nodrida y selecte, aplaudí ab entusiasme la notable disertació del senyor Farnés.

GRAN EXPOSICIÓ DE MOBLES DIRAT, Menzibar, 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54,

Gènere y Arts

En els aparadors de la casa Gabriel Cañido, successor d'Aurigena, s'exhibeix un quadro antic representant un assumpte bíblic que recomanen als bons aficionats.

Anit se despedí del públic del Tívoli la companyia del popular empresari Gil, que ha actuat en aquell teatre durant una llarga temporada.

Audi a la funció de despedida una nòrda concòrda que al finalitzar l'espectacle obligà a parlar a l'empresari y a diversos artistes. A més del Gil, ho feren en M. Fernández, la Montoro, la Ferrer y la Villar, tots agraint la benvolenta del públic de Barcelona.

Avui comença una sèrie de funcions en el mateix teatre, la companyia que fins ara ha actuat al Nou y de la que'n forma part la Xirgu y en Santpere.

Fets diversos

Al dispensari de Sant Martí fou curat un home de cinquanta quatre anys, carre-

ter de la fàbrica «La Galleta», del carrer de Castillejos, d'unes ferides d'arma de foc que li causa un desconegut. El succés fou davant d'aquella fàbrica.

—Al matí a l'aixecar-se té vestit la llençó bruta, l'alè li fa mal olor, està billoj, té aiguers de boca? Després de menjar té vestit coj agre, gasos, pirosos, badalls, pesadesa de cap, sorolls als oïdes, sofocació, opressió, palpització al cor? Prengui el líxix estomacal de Saiz de Carlos y se posarà bé.

—Grao, de 1,010 tonelades, capità Sent, ab càrrega general, 26 tripulants y 6 passatgers.

De Marsella, vapor espanyol «Vi l'arre», de 723 tonelades, capità Tonda, ab càrrega general, 31 tripulants y 19 passatgers.

De Newcastle, vapor espanyol «M. de Pinillos», de 1,492 tonelades, capità Sategui, ab carbó y 24 tripulants.

De Valencia, vapor espanyol «V. Sanz», de 555 tonelades, capità Cano, ab càrrega general, 19 tripulants y 235 passatgers de tranzit.

De Gandia, vapor espanyol «Federico», de 344 tonelades, capità Zaragoza, ab càrrega general, 22 tripulants y 24 passatgers.

De B. Aires y escales, vapor italià «Principessa Mafalda», de 5,087 tonelades, capità Noera, ab càrrega general de tranzit, 282 tripulants, 84 passatgers per aquest port y 1,277 de tranzit.

EMBARCACIONES ENTRADES

De Palamós, vapor espanyol «Ríoja», de 6 tonelades, capità Mas, ab lastre y 17 tripulants.

De Palma, vapor espanyol «Bellver», de 1,048 tonelades, capità Pujol, ab càrrega general, 35 tripulants y 65 passatgers per aquest port.

De Cullera, llagut espanyol «Las Almas», de 14 tonelades, patró Ribera, ab tomates y 6 tripulants.

De Cullera, llagut espanyol «Carmens», de 24 tonelades, patró Martí, ab tomates y 5 tripulants.

De Roses y Palamós, vapor espanyol «Nuevo Ampurdá», de 120 tonelades, capità Gelpi, ab càrrega general y 12 tripulants.

De Glasgow, vapor austriac «Marina», de 1,848 tonelades, capità Agnerich, ab carbó y 25 tripulants.

De Genova y Marsella, vapor italià «Città de Torino», de 2,782 tonelades, capità Poggi, ab càrrega general de tranzit, 80 tripulants y 2 passatgers per aquest port y 102 de tranzit.

De Málaga y Málaga, vapor espanyol «Velerde», de 620 tonelades, capità Roca, ab càrrega general, 19 tripulants y 2 passatgers.

De Sevilla y Palma, vapor espanyol «Sevilla», de 752 tonelades, capità Heredia, ab càrrega general, 28 tripulants y 8 passatgers.

De Génova y escales, vapor espanyol

—En lloc del vapor «Canalejas», que digne-

remahir a entrar en el port, fou el vapor

«Grao», procedent de Génova y Marsella.

—OBSERVACIÓNS AT D'ESTIU

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat publica els següents dats:

—TABLA DE ESTACIONES

Efectos de temperatura y humedad

—TABLA DE ESTACIONES

BALANCINS CURVATS... 11²⁰ Ptes.

LA-PERMANENTE.

7. PLAZA-UNIVERSIDAD. 7

Mobles baratos de totes classes

7, PLASSA UNIVERSITAT, 7

Aquesta casa des de l'any 1895 té establert el sistema de no embarcar ni facturar cap gènere que no estigui abonat al seu import

LA PELL LA SANG

La medicina depurativa racional és un medicament qual importantia ningú ignora. La pell i la sang són els dos fluidos més fructuosos medicaments que surten cada dia i que s'anuncien per propaganda més o menys falguera. Aquests són més perillosos que els.

Vull parlar d'una medicina sèra, clentífica, tenim per resultat, no solament purgar la sang dels humors (materes agresives) dels virus, que l'hagin invadida; si no també recomanar per la depuració, tornar-hi la composició normal i possedir a cobert de tota corrupció alterior.

En les malalties de la pell, per exemple, que's manifesten per

BOTONS, HUMORS, ECZEMES, FLORONCS, BRAINS, SARPUILLIDS, ROJORS, PICORS, APOSTEMES, MALALTIES DE LA PELL DEL CAP, SUPURACIONS DEL NAS Y LES ORELLES:

est la sang infectada conduceix a les diverses regíons del organismes els virus malaltiu que la pell i els nervis i les mucoses se cobren de batuts, reforços, tòxiques, el DEPURATIU RICHELET produeix un resultat casi repentin.

Ataca directament la causa y accessoriament els efectes de la malaltia. Bax se acció el germen se destrueix y, per consegüent, no hi ha que temer pas més les manifestacions que provinhan de la existència.

Ademés, el subjecte que pateix Dermatitis (malalties de la pell) està previngut, per dirlo així, per les manifestacions exteriors de que's troba amenaçat de per-

tosseus humors, migades pol seu més trets, que's presenten en la superfície de la pell. Això és com una advertència característica que de preta tònic present.

No es superflua dir que tal advertència no es atesta en la majoria dels casos, mentre que seria tant fàcil y momentàni per l'empleu del

**TRACTAMENT RACIONAL
DEPURATIU**

desfer-se d'un cop, d'una incomoditat exterior desgradable y d'un mal interior molt temible. Una vegada acaba el tractament la sang vicida no solament està purificada, sinó que està regenerada.

Ademés de la certesa de la curació, el DEPURATIU RICHELET no té efectes secundaris ni pròximes. Aquestes consisteixen en la simplicitat del tractament que no exigeix ni descans, ni paralisió del treball.

Tots les persones que necessitin refrescar, purificar, clarificar la sang y despullar els humors que conté, han de fer d'aquesta depuració y així evitarem els gastos d'una medicació costosa i trascendental sense resultat que aniran per tot arreu.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no s'ha produït jamai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament és proporcionat a totes les condicions de la fortuna.

Hi ha també un tractament per les carnes de 5 fns. cada una.

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits del seu tractament a totes les farmàcies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell, ha d'esser remès gratuïtament pels dipòsits a tothom que l' demani.

Podeu obtenir també gratuïtament aquest follet, hasta dirigir-se al senyor

RICHELET

13, RUE GAMBETTA, A SEDAN, FRANCIA

BARCELONA — Srs. Vicenç Ferrer y C. Comers, to, farmaci y drogueria y la seva sucursal. — Srs. F. Vidal y Ribas, Mataró. — Dr. Josep Lluch, Sant Cugat del Vallès. — Dr. Andreu Rimbau de Catalunya, 66, farmacia. — Srs. Utrach y C. Moncada, 20, drogueria. — Srs. Riereta y Parés, Porta de l'Àngel, 14, drogueria. — D. Joan Martorell, Carrer d'Espanya, 10, Farmacia. — Centre de especialitat. — Dr. Antoni Serra, farmacèutic.

FORA PEL MOIXI

Els POLVOS COSMÉTICS DE FRANCIA trenen en pocs minuts el pèl de qualsevol part del cos, mata les areolls y no torna a sortir. No irrita la pell. Aquest dipòsit es utilitzar a les sevadores que tinguen pèl moscat (vello) a la cara y braços, para que així pugui destruirlo. 250 ples. — S'envia certificat per correu. 350 ples. Mutu [en segella de correu].

Farmacia Borrell
COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52 — BARCELONA

Viatges econòmics a "for-fait," a l'illa de Mallorca

El Fomento del Turismo, de Palma, en combinació amb la companyia de vaps «Isleña Marítima» y l'HOTEL MALLORCA - BARNILS, ha organitzat, a l'objecte de fomentar y facilitar la visita a tan hermosa illa, el següent sistema de viatges econòmics a «for-fait», en quina suma total van compresos tots els gastos de passatge d'anada y tornada, pensió, cotxes, ferrocarril, entrades a Bellver, coves, etc. etc.

Excursió en 3 dies

PRIMER dia: PALMA, ELS SEUS MONUMENTS, CASTELL DE BELLVER Y LABORATORI BIOLÒGIC MARÍTIM.

SEGON dia: COVES DEL DRACH, A MANACOR.

TERCER dia: VALDEMOSA, MIRAMAR, DEVÀ Y SÓLLER.

QUART dia: BAÑALUFUR Y ESTALLENC.

QUINT dia: RAIXA.

Excursió en 5 dies

PRIMER dia: PALMA, ELS SEUS MONUMENTS, CASTELL DE BELLVER Y LABORATORI BIOLÒGIC MARÍTIM.

SEGON dia: VALDEMOSA, MIRAMAR, DEVÀ Y SÓLLER.

TERCER dia: COVES DEL DRACH, A MANACOR.

QUART dia: BAÑALUFUR Y ESTALLENC.

QUINT dia: RAIXA.

Excursió en 7 dies

PRIMER dia: PALMA, ELS SEUS MONUMENTS, CASTELL DE BELLVER Y LABORATORI BIOLÒGIC MARÍTIM.

SEGON dia: COVES DEL DRACH, A MANACOR.

TERCER dia: VALDEMOSA, MIRAMAR, DEVÀ Y SÓLLER.

QUART dia: BAÑALUFUR Y ESTALLENC.

QUINT dia: RAIXA.

EN PRIMERA CLASSE		per persona				
Desde Barcelona.....	127	201	275	349	423	
» Valencia o Alacant....	137	221	305	389	473	
» Marsella o Argelia....	140	227	314	411	486	

EN SEGONA CLASSE		per persona				
Desde Barcelona.....	84	182	203	255	306	
» Valencia o Alacant....	94	192	233	295	356	
» Marsella o Argelia....	97	180	242	307	371	

EN TERCERA CLASSE		per persona				
Desde Barcelona.....	68	108	181	202	242	
» Valencia o Alacant....	78	120	191	242	292	
» Marsella o Argelia....	81	134	200	254	307	

EN PRIMERA CLASSE		per persona				
Desde Barcelona.....	171	257	343	429	515	
» Valencia o Alacant....	184	265	382	469	580	
» Marsella o Argelia....	184	265	382	469	580	

NOTES: El preu d'aquestes excursions es tot comprès, menys la manutenció a bordo dels vaixells. — El passatge de tornada pot utilitzar-se per qualsevol línia de la «Isleña Marítima», abonant o cobrant la diferència de preus. — En el «for-fait», en tercera classe sòls se considera aquesta pera els vapors, en els viatges en ferrocarril y demás, serà com la de segona. — Aquesta «for-fait» se despasseja pels consignatariis de l'«Isleña» (Passeig Isabel II). El dia anterior al del viatge de tornada, deurà avisar-se a les oficines de la «Isleña», a Palma, per pendre el número del camaret que's deu ocupar. — El billet de tornada no té limitació de temps, pugant el viatger, passats els dies de un «for-fait», concertar a l'Hotel la continuació de la pensió en la forma que més li convingui. — Per més detalls: oficines de la «Isleña Marítima» (Passeig d'Isabel II), o al senyor V. Torras Nin (Plaça 9, Gràcia). Avisant-lo per carta o postal, se passarà a domicili.

Excursió en 7 dies

PRIMER dia: PALMA, ELS SEUS MONUMENTS, CASTELL DE BELLVER Y LABORATORI BIOLÒGIC MARÍTIM.

SEGON dia: COVES DEL DRACH, A MANACOR.

TERCER dia: VALDEMOSA, MIRAMAR, DEVÀ Y SÓLLER.

QUART dia: BAÑALUFUR Y ESTALLENC.

QUINT dia: RAIXA.

SIXIÈ dia: BAÑALUFUR Y ESTALLENC.

SISIÈ dia: BAÑALUFUR Y ESTALLENC.

SÈPTIM dia: RAIXA.

EN PRIMERA CLASSE		per persona				
Desde Barcelona.....	211	309	407	505	603	
» Valencia o Alacant....	221	329	437	545	653	
» Marsella o Argelia....	224	335	446	557	665	

EN SEGONA CLASSE		per persona				
Desde Barcelona.....	145	220	335	410	485	
» Valencia o Alacant....	155	240	365	510	635	
» Marsella o Argelia....	158	246	371	462	550	

EN TERCERA CLASSE</th
